

Olsztyn, dnia 15 kwietnia 2015r.

PN.4131. 71 .2015

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz.U. 2013r., poz.594; późn.zm.), stwierdzam nieważność § 6 ust. 4 pkt 1) – 3) załącznika do uchwały nr VII/22/15 Rady Miejskiej w Jezioranach z dnia 28 marca 2015r w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Jeziorany na rok 2015”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 1 kwietnia br., Rada Miejska w Jezioranach, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym oraz art. 11 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r o ochronie zwierząt (Dz.U.2013r., poz.856; późn.zm.) ustanowiła w formie załącznika do uchwały program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt

W treści zakwestionowanych zapisów, odnośnie kosztów wyłapania i utrzymania zwierzęcia w schronisku, Rada postanowiła, iż :

- 1) w przypadku ustalenia właściciela lub opiekuna zwierzęcia, które zostało wyłapane ponosi on koszty wyłapania, przewiezienia i umieszczenia w schronisku, w tym również koszty opieki weterynaryjnej
- 2) w przypadku wskazanym w pkt 1, właściciel zwierzęcia, pod warunkiem pokrycia poniesionych przez Gminę kosztów, obowiązany jest odebrać zwierzę ze schroniska w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia
- 3) po upływie 14 dni, kierownik schroniska, po uzgodnieniu z lekarzem weterynarii sprawującym opiekę w schronisku, decyduje o dalszym losie zwierzęcia np. o przekazaniu do adopcji.

W ocenie organu nadzoru brak jest podstaw do zamieszczania w podjętej uchwale cytowanych wyżej zapisów. Stanowi to istotne naruszenie przepisu art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, który nie upoważnia rad gmin do uregulowania kwestii dotyczących uiszczania przez właścicieli zwierząt poniesionych przez gminę kosztów w związku z odłowieniem, opieką weterynaryjną, przewiezieniem i umieszczeniem zwierzęcia w schronisku.

Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 – 3 ustawy o ochronie zwierząt, rada gminy wypełniając obowiązek zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom, określa, w drodze uchwały, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, obejmujący zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, odławianie bezdomnych zwierząt, obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów, zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Ponadto, rada gminy wskazuje gospodarstwo rolne w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, wskazuje wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację

programu oraz sposób wydatkowania tych kosztów. Program może obejmować również plan znakowania zwierząt w gminie.

Stosownie do postanowień przepisu art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy. Ponadto przepis art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt wylicza enumeratywnie elementy programu opieki nad zwierzętami, które stanowią jednocześnie katalog zamknięty (przy jednoczesnej możliwości jego poszerzenia o plan znakowania zwierząt w gminie - element fakultatywny, dopuszczony w art. 11a ust. 3).

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru, zamieszczenie w uchwale kwestionowanych zapisów nastąpiło bez ustawowego upoważnienia. Zgodnie z judykaturą (m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 15 marca 2007 r., sygn. akt II SA/Wr 521/06), „przyznana radzie gminy kompetencja nie oznacza dowolności”, a „podejmując bowiem akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle działać na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w danej ustawie (art. 96 Konstytucji RP) i niedopuszczalne jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych”.

Materia zakwestionowana w postępowaniu nadzorczym, stanowi w swej istocie regulację cywilnoprawną i wykracza swą treścią poza ramy przedmiotowej uchwały i nie znajduje umocowania prawnego. Uregulowanie stanowi przekroczenie delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ustawy z 1997 r. o ochronie zwierząt. Ponadto, brak jest podstaw prawnych do nałożenia na właścicieli obowiązku zwrotu poniesionych przez gminę kosztów, zwłaszcza w sytuacji, gdy wyłapywanie bezdomnych zwierząt należy do zadań własnych gminy.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują :

- Przewodniczący Rady Miejskiej w Jezioranach
- Burmistrz Jezioran

Z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Grzegorz Knyga
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski